

905

**ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE
WOJEWODY PODKARPACKIEGO**

P.II. 4131.2.40.2011

z dnia 31 marca 2011 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r., Nr 142 poz. 1591 z późn. zm.) oraz na podstawie art. 1 i 2 i art. 15 w związku art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) oraz przepisów rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587)

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

uchwały Nr VII/120/2011 Rady Miasta Rzeszowa z dnia 22 lutego 2011 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Nr 190/2/2010 w rejonie „Miłocin – Park” w Rzeszowie – część A.

UZASADNIENIE

Rada Miasta Rzeszowa w dniu 22 lutego 2011 r. podjęła uchwałę Nr VII/120/2011 w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Nr 190/2/2010 w rejonie „Miłocin – Park” w Rzeszowie – część A.

Uchwała ta wpłynęła do organu nadzoru w dniu 1 marca 2011 r. Organ nadzoru oceniając przedmiotową uchwałę pod kątem zgodności z prawem stwierdził, że narusza ona przepisy art. 1 i 2 oraz art. 15 w związku art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) oraz przepisy rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587).

W stosunku do tej uchwały organ nadzoru przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w trakcie którego zajął następujące stanowisko. W procedurze uchwalania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rada gminy musi kierować się zasadami sporządzania planu miejscowego, określonymi w ustawie z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003r. Nr 80, poz. 717 ze zm.) oraz w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587). Naruszenie zasad sporządzania planu lub istotne naruszenie trybu ich sporządzania, powoduje nieważność uchwały rady gminy w całości lub części, zgodnie z brzmieniem art. 28 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Z kolei

rozporządzenie cyt. wyżej w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określa wymogi dotyczące stosowania standardów przy zapisywaniu ustaleń projektu planu odnoszących się do części tekstowej planu jak i graficznej.

Analizując regulacje przedmiotowego Planu Nr 190/2/2010 organ nadzoru stwierdził, naruszenie zasad sporządzania planu. Przede wszystkim nieprawidłowe są ustalone w granicach wydzielonych liniami rozgraniczającymi tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, przeznaczenia terenów pod różne funkcje bez ustalonych ich wzajemnych relacji; w związku z powyższym każda z wymienionych funkcji może stanowić wiodącą, a nawet jedyną – determinującą całkowity sposób zagospodarowania terenu.

Ustalenia przedmiotowego Planu dla tych terenów nie zawierają „w rzeczywistości” linii rozgraniczających. Na terenach tych mogą być bowiem realizowane różne funkcje np. przemysł, składy i magazyny, usługi komercyjne, komunikacja, parkingi, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej oraz budowle im towarzyszące bez ustalonych ich wzajemnych relacji. Dla powyższych funkcji nie określono zasad i warunków, na jakich mogą być realizowane.

W Planie określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania. Ta zasada nie znalazła odzwierciedlenia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego w rejonie „Miłocin-Park” w Rzeszowie – część A. Brak wzajemnych – jasno określonych – regulacji dotyczących różnych przeznaczeń w ramach jednego terenu wyznaczonego liniami rozgraniczającymi, narusza przepisy art. 1 i 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, które stanowią o uwzględnieniu w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym m.in. „ładu przestrzennego” – przez który rozumiemy – „takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno – gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno – estetyczne”. Nie gwarantuje to ochrony interesu prawnego przy zagospodarowaniu terenów, co narusza również art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Zgodnie z art. 3 ustawy o planowaniu (...) zadaniem gminy jest kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy. Kształtowanie

